

c) Zatim se tekst prerađuje rečenicu po rečenicu. Pitanja u ovoj fazi: Je li rečenica razumljiva? Je li pravilna (oblici, sintaksa)? Ima li boljih reči? Je li pravopis u redu? (Koristiti rečnike!)

d) Sada je drugo dete na redu.

e) Kada su U pročitali i analizirali sve tekstove u grupi, svaki prerađuje svoj tekst i piše bolju verziju. Tu verziju posle toga koriguje N i komentariše je. Na kraju svi učenici treba da imaju mogućnost da vide sve korigovane tekstove (upor. br. 12, Pisanje s adresatom).

2. Samostalna prerada teksta (uz naknadni razgovor sa N)

2–9. razr.

30 min.

Materijal:
pravopisni rečnik

Individualna prerada teksta je pre svega u igri onda kada ne postoji mogućnost zajedničkog rada na tekstu (npr. kad se tekstovi pišu kod kuće). Ipak, kad god je moguće treba i o takvim tekstovima dobiti mišljenje čitalaca (roditelja, braće i sestara, nastavnika itd.).

Da bi U individualno prerađivali tekstove, važno je da dobiju spisak konkretnih i produktivnih pitanja i impulsa. Primeri:

- Mogu li deo teksta tako preinačiti da on izazove više radoznalosti i uzbuđenja, ili ponudi jasniju informaciju?
- Ima li moj tekst jasnu strukturu (uvod/pregled, glavni deo, kraj/zaključak), je li razvoj teksta jasan? Jesam li se držao/držala teme?
- Počinje li tekst nekom zanimljivom ili informativnom rečenicom koja motiviše na dalje čitanje, da li bih to mogao/mogla bolje da uradim?
- Jesam li odabrao/odabrala jasne i precizne reči, imam li previše ponavljanja?
- Za koje oblike reči (npr. oblike glagola za različita vremena) nisam siguran/sigurna da li ih dobro znam, koga bih mogao/mogla da pitam? (Odgovarajuće oblike U treba da obeleže i pitaju N.)
- Je li moj tekst u pogledu pravopisa u redu, jesam li proverio/proverio sva nesigurna mesta u rečniku? (Naravno, U moraju imati rečnike maternjeg jezika i biti dobro pripremljeni za njihovu upotrebu – način listanja rečnika, eventualne posebnosti u redosledu i vrsti slova u odnosu na jezik koji se uči u školi itd.)